

Ze tmy do svetla

PRACOVNÝ LIST Č.8

JEŽIŠ UZDRAVUJE

PODNETY K PRÍPRAVE NA BIBLICKÚ SÚŤAŽ BIBLIA PRE VŠETKÝCH 2020

**BIBLIA PRE
VŠETKÝCH 2020**

**DIECÉZNY KATECHETICKÝ ÚRAD
BRATISLAVSKEJ ARCIDIECÉZY**

Jn 5, 1-18

Potom boli židovské sviatky a Ježiš vystupoval do Jeruzalema. V Jeruzaleme pri Ovčej bráne je rybník, hebrejsky zvaný Betsata, a pri ňom päť stĺporadií. V nich ležalo množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých. (...ktorí čakali, až sa voda pohne. Anjel zostupoval totiž z času na čas do rybníka a rozvíril vodu. A ten, kto prvý vošiel do zvířenej vody, bol uzdravený, čo by ho bola trápila akákoľvek choroba.)

Bol tam aj istý človek, chorý už tridsaťosem rokov. Keď ho tam videl Ježiš ležať a zvedel, že je už dlho chorý, povedal mu: „Chceš ozdraviť?“ Chorý mu odpovedal: „Pane, nemám človeka, čo by ma spustil do rybníka, keď sa zvíři voda. A kým sa ta sám dostanem, iný ma predíde.“ Ježiš mu vravel: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil.

No v ten deň bola sobota, preto Židia hovorili uzdravenému: „Je sobota, nesmieš nosiť lôžko!“ Ale on im odvetil: „Ten, čo ma uzdravil, mi povedal: „Vezmi si lôžko a chod!“ Pýtali sa ho: „A kto je ten človek, čo ti povedal: „Vezmi a chod?“ Ale uzdravený nevedel, kto je to, lebo Ježiš sa vzdialil spomedzi zástupu, čo sa zišiel na tom mieste. Neskôr ho Ježiš našiel v chráme a povedal mu: „Hľa, ozdravel si, už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie.“ A ten človek šiel povedať Židom, že ho to Ježiš uzdravil. A Židia Ježiša prenasledovali za to, že robil takéto veci v sobotu. Ježiš im povedal: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ Preto sa Židia ešte väčšmi usilovali zabiť ho, lebo nielenže porušoval sobotu, ale aj Boha nazýval svojim Otcom a robil sa rovným Bohu.

Odporúčaná metóda práce s Božím slovom: metóda Västerås

POROZUMENIE TEXTU

Rámcom rozprávania je bližšie neurčený sviatok, a tiež sobota. Človeku nachádzajúcemu sa na okraji rybníka pri Ovčej bráne chýba plnosť života. Ježiš ho privádza späť k prameňu živej vody, dáva mu schopnosť chodiť v slobode. Ježiš nie je činný v sobotu preto, že by pohrdal autoritami, nechce prestupovať Zákon ani provokovať. Naopak, chce ukázať Otcovo dielo vo svete, ktorého cieľom je sloboda, akú má Syn.

SLOVNÍK

Židovské sviatky - patria sem napr. Nový rok, Deň zmierenia, Sviatok stánkov, Sviatok nekvasených chlebov, Sviatok svetiel, Sviatok týždňov, Sviatok losov... Tu nie je presne povedané, aký sviatok práve bol.

Vystupovať - Jeruzalem leží na dvoch návršiach, vo výške asi 800 m nad morom, preto treba doň vystupovať do kopca.

Jeruzalem - mesto a chrám bolo duchovným centrom, symbolom jednoty izraelského národa. V SZ aj sídlom kráľa.

Ovčia brána - zhromažďovali sa tu zvieratá určené na obetovanie v chráme - ovce, býky

Rybník Betsata - alebo aj Betesda, znamená Dom milosti, bola to veľká nádrž, do ktorej sa zhromažďovala dažďová voda

Stíporadie - bolo ich 5. Štyri boli okolo nádrže a jedno v strede predelovalo nádrž, rybník na dve časti.

Chromý, ochrnutý - je to ochorenie alebo postihnutie končatín, pri ktorom človek nie je schopný pohybu, nevie chodiť, hýbať rukami alebo oboje, podľa toho, ktoré končatiny sú postihnuté.

Sobota - šabat, znamená odpočívať. Deň odpočinku pre človeka aj zvieratá. Deň zasvätený Bohu. Zúčastňovali sa modlitieb a čítania Písma v synagóge. Židia mali množstvo predpisov ako zachovať sobotu, aby ju neznesvätili. Zoznam, čo je dovolené a čo nie je dovolené robiť v sobotu, koľko krokov možno prejsť, bolo zakázané zapalovať oheň, pripravovať jedlo ... Ježiš nad zachovávanie soboty povýšil zákon lásky, pomoci druhému.

Robiť sa rovným Bohu - podľa Židov to bolo porušenie prvého prikázania, robiť sa rovným Bohu znamenalo rúhať sa Bohu. Trestom za toto rúhanie bola smrť.

SÚVISLOSTI

k Jn 5,5-6: „A čas, čo sme blúdili od Kadešbarny až po prebrodenie potoka Sared, predstavoval tridsaťosem rokov, kým nevymrelo zo stanov všetko bojaschopné pokolenie, ako im prisahal Pán.“ (Dt 2,14).

k Jn 5,8-9: „Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy“ - povedal ochrnutému: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“ (Mt 9,6).

k Jn 5,9-10: „Spomni na sobotňajší deň, aby si ho zasvätil! Šesť dní budeš pracovať a tvoriť všetky svoje diela, siedmy deň je však sobota Pána, tvojho Boha. Vtedy nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn alebo tvoja dcéra, ani tvoj sluha alebo tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý býva v tvojich bránach!“ (Ex 20,8-10).

„Toto hovorí Pán: Chráňte si duše a nenoste v deň sobotný bremená a nevnášajte ich cez brány Jeruzalema. A nevnášajte zo svojich domov bremená v deň sobotný a nerobte nijakú robotu, ale zasväťte sobotný deň, ako som prikázal vašim otcom. Ale oni neposlúchali, ani si nenachýlili uchu, ba vzopreli si šiju, nepočuli a neprijali výstrahu. Ak naozaj budete počúvať - hovorí Pán, a nebudete vnášať bremená cez brány tohto mesta v deň sobotný, ale zasväťte sobotný deň a nebudete cezeň robiť nijakú robotu: tak králi (a kniežatá), ktorí sedia na Dávidovom tróne, vojdú cez brány tohto mesta, vezúc sa na vozoch a na koňoch, sami aj ich kniežatá, mužovia Júdska a obyvatelia Jeruzalema, a toto mesto bude večne obývané. I prídu z miest Júdska a z okolia Jeruzalema, z Benjamínovej krajiny, z roviny a z pohoria i z juhu; prinesú celopaly, obety, dary a tymian, prinesú tiež chválu do Pánovho domu. Ale ak neposlúchnete môj príkaz zasvätiť sobotný deň a nenosiť v sobotný deň bremená pri vstupe do brán Jeruzalema, zapálím oheň v jeho bránach, ktorý strávi jeruzalemské paláce a nevyhasne“ (Jer 17,21-27).

k Jn 5,10-11: „I povedal im: „Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu. A tak je Syn človeka pánom aj nad sobotou““ (Mk 2,27-28).

k Jn 5,14: „Tu mu priniesli ochrnutého človeka, ktorý ležal na lôžku. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: „Dúfaj, synu, odpúšťajú sa ti hriechy.““ (Mt 9,2).

k Jn 5,17: „Musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň. Ide noc, keď nik nebude môcť pracovať“ (Jn 9,4).

k Jn 5,18: „Potom Ježiš chodil po Galilei; nechcel ísť do Judey, lebo Židia ho chceli zabiť“ (Jn 7,1).

„Tu niektorí Jeruzalemčania hovorili: „Nie je to ten, čo ho chcú zabiť?““ (Jn 7,25).

„A od toho dňa boli rozhodnutí, že ho zabijú“ (Jn 11,53).

„...predavačom holubov povedal: „Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!““ (Jn 2,16).

„Pokladá nás za spotvorených, bočí od ciest našich ako od nečistoty, blahoslaví koniec spravodlivých, chválieva sa, že Boh je mu otcom. Pozrimeže, či sú jeho reči pravdivé, vidme, ako sa mu povodí. Ak je totiž spravodlivý vskutku Božím synom, zastane sa ho a vytrhne ho z rúk odporcov“ (Múd 2,16-17).

„On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom...“ (Flp 2,6).

„V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet. On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty... Ved' kedy komu z anjelov povedal: ‚Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil‘ a opäť: ‚Ja budem jeho otcom a on bude mojím synom?‘“ (Hebr 1, 2-3.5).

SÚVISLOSTI U OTCOV A V UČENÍ CIRKVI

Ján Zlatoústý, Komentár k Jánovi Zdá sa mi, že boli sviatky Turíc. Ježiš vždy vystupoval do Jeruzalema na sviatky, aby sa nezdalo, že je proti Zákonu, keď s nimi slávil sviatky, a aby znameniami a učením k sebe priťahoval obyčajný ľud. Na sviatky sa tam totiž najviac schádzali tí, čo bývali v okolí.

Augustín, Traktáty na Jánovo evanjelium A je viac, že Kristus uzdravil neduhy duše, než že uzdravil choroby smrteľných tiel. Duša však nepoznala toho, kto ju má uzdraviť, a oči mala v tele, odkiaľ videla telesné skutky, a ešte ich nemala v srdci, odkiaľ by dokázala spoznať skrytého Boha. Preto urobil čosi viditeľné, aby sa uzdravilo neviditeľné. Vstúpil na miesto, kde ležalo množstvo chorých, a z nich si vybral jedného, aby ho uzdravil.

Ján Zlatoústý, Komentár k Jánovi Neuzdravil ho však hneď na začiatku, ale najprv ho so sebou zoznámil a otázkami pripravil cestu budúcej viery. A nevyžaduje vieru, ako urobil u slepých, keď povedal: veríte, že to môžem urobiť? (Mt 9,28) Tento ho totiž jasne nepoznal, kto to je. ... Nepýta sa, aby sa dozvedel (to by bolo zbytočné), ale aby ukázal trpezlivosť toho, ktorý mal tridsaťosem rokov, rok čo rok čakal na oslobodenie od choroby, sedával a neustával, a tiež aby sme sa dozvedeli, prečo odišiel od ostatných a prišiel k tomuto. A nehovorí: „chceš, aby som ťa uzdravil?“ lebo tamten si o Kristovi ešte nemyslel nič veľké. ... Nevedel, kto je ten, čo sa pýta, ani že ho uzdraví. Azda si však myslel, že mu bude Kristus užitočný, aby ho spustil do vody. Kristus však ukazuje, že všetko dokáže urobiť slovom.

Ján Zlatoústý Pozri na hojnú Božiu múdrosť. Nielenže uzdravuje, ale káže aj nosiť lôžko, aby bol vďaka tomu zázrak uveriteľný a nik si nemyslel, že to bol len prelud. Nemohol by totiž nosiť lôžko, keby mu istotne a rýchlo nespevnili údy.

Ján Zlatoústý Zaiste, keby chcel byť zlomyselný, mohol povedať: „ak je to zločin, obžalujte toho, čo to prikázal, a ja lôžko odložím.“ Zaiste by však aj zatajil uzdravenie, lebo vedel, že nekarhajú ani tak za porušenie soboty ako za uzdravenie z choroby. On to však nezatajil ani nežiadal odpustenie, ale jasným hlasom vyznal dobrodenie. Oni sa však zlomyselne pýtali; preto nasleduje: **12 pýtali sa ho: A kto je ten človek, čo ti povedal: Vezmi a chod?** Nehovoria: „kto je ten, čo ťa uzdravil?“ ale sústredia sa na to, čo sa považovalo za priestupok. Nasleduje: **13 ale uzdravený nevedel, kto je to, lebo Ježiš sa vzdialil spomedzi zástupu, čo sa zišiel na tom mieste.** Po prvé aby bolo v jeho neprítomnosti svedectvo nespochybniteľné, lebo uzdravený bol vhodným svedkom dobrodenia a tiež aby ešte väčšmi nerozdúchaval ich zúrivosť. Nemalú iskru totiž hodí závistlivcom už len pohľad na toho, komu závidia. Preto sa vzdialil a dovolil im, aby sami preskúmali jeho čin.

jAugustín Ak teda budeme hľadiť na pôvodcu tohto zázraku s priemerným srdcom a s ľudským rozumom, pokiaľ ide o moc, neurobil nič veľké, a pokiaľ o láskavosť, urobil málo. Tolčí ležali a uzdravený bol jeden, hoci mohol jedným slovom postaviť na nohy všetkých. Čo iné teda máme chápať než že táto moc a dobrota sa skôr snažili o to, čo by duše z jeho skutkov pochopili pre večnú spásu, než čo by si telá zaslúžili pre časné zdravie? Lebo čokoľvek by týmito činmi dočasne uzdravil, nakoniec sa to pomínie so smrteľnými údmi, no duša, ktorá uverila, prešla do večného života. A zdá sa mi, že tento rybník a tamtá voda značili židovský ľud. Jánovo Zjavenie nám totiž jasne ukazuje, že slovo „vody“ značí ľud.

Augustín Túto vodu, čiže tento ľud, teda uzatváralo päť Mojžišových kníh ako päť stĺporadií. Tieto knihy však chorých ukazovali, no neliečili. Zákon totiž usvedčoval hriešnikov, ale nerozhrešoval.

Béda A napokon pri ňom ležali mnohé druhy chorých: slepí, ktorí nemajú svetlo poznania, chromí, ktorí nemajú sily plniť prikázania, a ochrnutí či vyschnutí, ktorí nemajú šťavu nebeskej lásky.

Augustín Kristus prišiel k židovskému ľudu a veľkými skutkami a užitočnými náukami zvířil svojou prítomnosťou hriešnikov, čiže vodu, a vyburcoval na svoje umučenie. ... Vstúpiť do zvířenej vody znamená pokorne veriť v Pánovo umučenie. Tam sa uzdravuje jeden, čo značí jednotu Cirkvi, a ktokoľvek by prišiel potom, neuzdravil sa, lebo každý, kto bude mimo jednotu, nebude môcť byť uzdravený. Beda tým, čo nenávidia jednotu a robia si medzi ľuďmi sekty.

Ján Zlatoušty, Komentár k Jánovi Uzdravený človek neodšiel na trh ani sa neoddal rozkoši či márnej sláve, ale zdržiaval sa v chráme, čo je znakom najväčšej zbožnosti.

Alcuin Lebo ak chceme poznať Stvoriteľovu milosť a dospieť k jeho videniu, musíme ujsť pred zástupom zlých myšlienok a citov, vzdialiť sa od zhromaždení zlých ľudí, utiecť do chrámu a snažiť sa spraviť zo seba Boží chrám, aby nás Boh milostivo navštívil a prebýval v nás.

KKC 583: Ježiš, ako pred ním proroci, preukazoval jeruzalemskému chrámu najhlbšiu úctu. V ňom ho Jozef a Mária predstavili štyridsať dní po jeho narodení. Ako dvanásťročný sa rozhodne zostať v chráme, aby svojim rodičom pripomenul, že sa musí starať o veci svojho Otca. Počas svojho skrytého života putoval doň každoročne aspoň na Veľkú noc. Aj jeho verejné účinkovanie sa riadilo akoby rytmom jeho putovaní do Jeruzalema na veľké židovské sviatky (por. Jn 5,1.14).

KKC 594: Ježiš Kristus vykonal niektoré skutky, ako je napríklad odpustenie hriechov, ktoré ho zjavili ako Boha Spasiteľa (por. Jn 5,16-18). Niektorí Židia v ňom neuznávali Boha, ktorý sa stal človekom, ale videli v ňom človeka, ktorý sa robí Bohom, a odsúdili ho ako bohorúhača.

KKC 574: Už na začiatku Ježišovho verejného účinkovania sa niektorí farizeji a Herodesovi prívrženci spolu s kňazmi a zákonníkmi dohovorili, že ho zahubia. Niektorými svojimi skutkami (vyháňaním zlých duchov, odpúšťaním hriechov, uzdravovaním

v sobotu, svojím vykladaním predpisov o čistote podľa Zákona, priateľstvom s mýtnikmi a verejnými hriešnikmi) Ježiš vzbudil u niektorých zlomyselých ľudí podozrenie, že je posadnutý. Obviňujú ho, že sa rúha (por. Jn 5,18) a že je falošný prorok, teda z náboženských zločinov, ktoré Zákon stíhal trestom smrti ukameňovaním.

KKC 589: Ježiš vyvolal pohoršenie najmä tým, že svoje milosrdné správanie k hriešnikom stotožňoval s postojom samého Boha k nim. Šiel ešte ďalej a dal spoznať, že keď jedáva s hriešnikmi, pripúšťa ich na mesiášsku hostinu. Ježiš však postavil náboženské vrchnosti Izraela pred dilemu najmä tým, že odpúšťal hriechy. Ved' či vo svojom zhrození nehovorili správne: „Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Keď teda Ježiš odpúšťa hriechy, buď sa rúha, lebo hoci je človek, robí sa rovným Bohu (por. Jn 5,18), alebo hovorí pravdu a potom jeho osoba sprítomňuje a zjavuje Božie meno.

„Rybník a voda symbolizujú nášho milovaného Pána Ježiša Krista. Pod kolonádami rybníka ležalo veľké množstvo chorých, a ten, kto ako prvý zostúpil do rybníka, keď sa voda začala víriť, bol uzdravený. Čo iného znamená toto vírenie a tento kontakt než to, že Duch Svätý zostupuje na človeka, dotýka sa jeho vnútra, obracia ho naruby a úplne ho pretvára. Potom už človeka nepriťahuje to, čo sa mu predtým páčilo, ale vrúcne túži po tom, z čoho mal predtým strach – po opovrnutí, biede, odriekaní a vnútornom živote, po pokore, po tom, čo je nepríjemné – a rád sa zrieka tvorov. To všetko mu teraz pôsobí veľkú rozkoš. Keď k tomuto víreniu prišlo, chorý, to znamená vonkajší človek so všetkými vonkajšími schopnosťami, zostupuje do rybníka a celý sa obmýva v Kristovej vzácnej krvi. Vďaka tomuto kontaktu sa zaiste uzdravuje, ako je písané: Všetci, ktorí sa ho dotkli, boli uzdravení.“ (Ján Tauler: Kázeň na Jánovo evanjelium v piatok po Popolcovej strede).

UŽIVOTNENIE

Za 38 rokov nikto nepomohol ochrnutému človeku. Pravdepodobne už aj stratil nádej, že sa uzdraví. Ježiša neprosí o uzdravenie, ba ani na jeho otázku, či sa chce uzdraviť, neodpovedá priamo. Boh ale dokáže pomôcť aj v beznádejnom položení. Nikdy nedopusť, aby ťa ťažkosti a protivenstvá obrali o nádej, nech je tvoja súčasná situácia akákoľvek. Boh môže dokonca tvoje prežitie ťažkosti použiť pre väčšie dobro: ľudia, ktorí prežili mnohé kríže a trápenia, dokážu účinnejšie pomáhať tým, ktorí prepadajú beznádeji. Dôveruj Bohu v každej chvíli. Často mu hovor: „Ježišu, dôverujem ti!“

Človek „ochrnutý“, človek bez nádeje na okraji rybníka, človek sklamaný ľuďmi, často aj náboženstvom – taký je aj dnešný človek. Práve tohto človeka hľadá Ježiš a ide za ním tam, kde sa práve nachádza, zranený utrpením, hriechom alebo okolím. Ochrnutie tela je nič v porovnaní s putami hriechu, ktoré zväzujú srdce človeka. V tomto postihnutí nás zachraňuje voda krstu, obnovuje nás voda slz pokánia a s nimi krv vyliata za naše hriechy. Nechajme sa nimi uzdraviť vždy, keď nás paralyzuje hriech.

Hriech, a najmä dlhodobý, sa vždy prejavuje ako duchovné ochrnutie, t.j. neschopnosť užívať svoje schopnosti k dobrému. Aké ťažké je začať chodiť na sv. omšu človekovi, ktorý už dávno prestal chodiť do kostola! Spoveď po rokoch sa stáva väčším výkonom než výstup na Mont Everest. Tomu, kto sa prestal modliť, sú aj krátke modlitby časom bez konca. Musí nastať skutočný zázrak Božej milosti, ktorá človeka zdvihne, aby znovu vstal a chodil. Nikdy nedopuť, aby si upadol do dlhodobej paralýzy!

Aj my patríme medzi účinkujúcich v tejto udalosti prenesenej do dneška. Kde je moje miesto? Môžem sa, pravdaže, stotožniť s ochrnutým, resp. uzdraveným človekom. Ale medzi postavami, ktoré sa vyskytujú v tomto rozprávaní, je aj jedna „neprítomná“ postava: „Nemám človeka...“ Nie som teda náhodou práve ten neprítomný „niekto“? Ten zdravý, čo by tu mal byť medzi bezmocnými, ktorí sami nevládzu vstať a ktorí sa sami nikdy nedostanú k uzdravujúcim prameňom? Duch Svätý aj dnes čerí lenivú hladinu udalostí. Chorí čakajú. Prosme, aby sme nikdy nechýbali na svojom mieste – medzi slabými, ktorí čakajú našu pomoc.

Tridsaťosem rokov čaká chorý na stretnutie s Ježišom. „Všadeprítomný si volí miesto, kde sa chce stretnúť s človekom. Večný si volí chvíľu milosti. Preto treba byť na svojom mieste, preto neslobodno zmeškať čas, neslobodno odoprieť pomoc a je potrebné aj pomoc prijať“ (don A. Dermek). Miestami milosti, kde sa môžem stretnúť s Ježišom sú: naše srdce; miesto, kde žijeme (rodina, škola, pracovisko); a iste – bohostánok... Časom na uzdravenie, časom, keď sa hýbe voda, sú stretnutia s Eucharistiou, s Božím slovom, s blížnymi... Budme na správnom mieste! Využívajme ten správny čas! Neprehliadnime dôležitý fakt: Ježiš sa dvakrát po sebe objaví v živote ochrnutého človeka, a zakaždým z vlastnej iniciatívy. On sám ho opakovane vyhľadáva, aby mu pripomenul, čo je životne dôležité a čo je naopak životu nebezpečné. Aj nám Ježiš vstupuje do cesty často, opakovane: hovorí k nám, uzdravuje nás, preukazuje dobrodenia, ale aj dôrazne varuje, lebo ide naozaj o veľa. Vážim si túto jeho starostlivosť a beriem ju vážne?

SEBAREFLEXIA

„Chceš ozdraviť?“ Poznám miesta vo svojom srdci, ktoré potrebujú ozdraviť? Poznám miesta v mojom živote, ktoré ma paralyzujú a nedovolia mi konať slobodne? Odovzdávam ich Ježišovi? Prichádzam na miesta, kde ma čaká Ježiš vo sviatosti, aby ma uzdravil? Na miesta ako je slávenie Eucharistie, adorácia, sviatosť zmierenia? Uzdravenie môže prísť aj cez Božie slovo. Ako využívam túto možnosť stretnutia sa so živým Bohom v Jeho Slove?

Keď sa voda začala víriť, bol uzdravený... Duch Svätý je hýbateľ každej premeny. Dovolím mu, aby ma premieňal? Aby rozčeril vody v mojom vnútri, v mojom živote?

Prežil som Boží dotyk, uzdravenie, Božiu pomoc? Ak áno, o čo skôr by som sa s láskou mohol vybrať, medzi slabých, chorých, utrápených, ktorých nemá kto priviesť k Ježišovi a stretnutie s Ježišom im sprostredkovať?

MODLITBA

Pane Ježišu, Ty vieš o mne všetko. Vieš kedy som v obklopený svojou úbohosťou a smútkom. Poznáš miesta v mojom živote, ktoré mi prinášajú strach, bolesť, utrpenie. Tie potrebujú uzdravenie, oslobodenie. Všetky ti ich chcem odovzdať. Prosím ťa, uzdrav ma.

Ježišu, prosím o milosť prichádzať k tebe na miesta, kde si prítomný. Pomôž uzdraviť moju duchovnú strnulosť a paralýzu, keď nedoceňujem veľkosť tvojej prítomnosti vo sviatostiach.

Ježišu, chcem ísť dávať svoju pozornosť, lásku, útechu, svoj čas ľuďom okolo mňa ... slabým, utrápeným, chorým, smutným ... mojim najbližším, známym, priateľom. Takto im priniesť, teba, Bože. Daj mi k tomu svoju milosť. Keďže som sám prijal od teba uzdravenie, potešenie, pozornosť – dovoľ mi o to s väčšou láskou prichádzať k tým, ktorí prežívajú mnohé kríže a trápenia, ktorí prepadajú beznádeji.

ZAPAMÄTAJ SI

"Ježiš im povedal: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ Jn 5,17

KVÍZOVÉ OTÁZKY

1. Vyber správnu odpoveď

Rybník Betsata bol pri bráne

- A/Zlatej
- B/Ovčej
- C/Levovej

Kolko rokov bol chorý istý človek pri betsatskom rybníku?

- A/38
- B/28
- C/18

Prečo sa Židia usilovali zabiť Ježiša?

- A/porušoval sobotu
- B/Boha nazýval svojím Otcom
- C/robil sa rovným Bohu

Večný život má a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života ten, kto:

- A/počúva Ježišovo slovo
- B/verí tomu, kto Ježiša poslal
- C/nehreší

Ako svedčí Otec o Synovi?

- A/prostredníctvom Jána Krstiteľa
- B/skutkami, ktoré mu dal vykonať
- C/ Písmom (Mojžišom)

Odpovedz na otázky:

Ježiš povedal: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ Ako to myslel?

V Jeruzaleme bol rybník hebrejsky zvaný Betsata, a pri ňom päť stĺporadií. V nich ležalo množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých. Vieš o ňom aj niečo viac?

Ježiš povedal: “Prichádza hodina, ba už je tu, keď mŕtvi počujú hlas Božieho Syna, a tí, čo ho počujú, budú žiť.”

2. Kto som, čo som?

Nemôžem nič robiť sám od seba.

Bol som lampa, ktorá horí a svieti.

Neprijímam svedectvo od človeka.

Skúmajú nás, lebo si myslia, že v nás majú večný život.

Skladajú do mňa svoju nádej, ale na nich žalujem u Otca.

Súdim, ako počujem. A môj súd je spravodlivý, lebo nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.

Vydávame svedectvo o Synovi a naše svedectvo je väčšie ako svedectvo Jána Krstiteľa.

3. Pravda – nepravda, oprav chyby

Židia hovorili uzdravenému: „Je sobota, nesmieš chodiť!“

Ved' Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí; a ukáže mu ešte väčšie skutky ako tieto, aby ste sa čudovali.

Lebo ako Otec kriesi mŕtvych a oživuje, tak aj Syn oživuje, koho chce.

Lebo ako Otec má život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe.

Vy ste počuli jeho hlas, jeho tvár ste videli a jeho slovo ostáva vo vás, lebo veríte tomu, ktorého on poslal.

Ako môžete veriť vy, ktorí sa navzájom oslavujete, a nehľadáte slávu, ktorú dáva len Boh?!

Ježiš povedal: „Slávu od ľudí prijímam.“

4. Urči, z ktorej časti je úryvok:

A Židia Ježiša prenasledovali za to, že robil takéto veci v sobotu. Ježiš im povedal: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ Preto sa Židia ešte väčšmi usilovali zabiť ho, lebo nielenže porušoval sobotu, ale aj Boha nazýval svojím Otcom a robil sa rovným Bohu.

Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.

Slávu od ľudí neprijímam. Ale vás poznám, že nemáte v sebe Božiu lásku. Ja som prišiel v mene môjho Otca a neprijímate ma. Keby prišiel niekto iný v svojom vlastnom mene, toho by ste prijali.